

Forbrytelse og ansvar.

Endelig, etter mange og bitre skuffelser, kan de jødiske krigshissere og deres «norske» lakeier glede seg over et blodig bevis for at deres uhumske propaganda bærer frukt. En seksten års «patriot», som sammen med to kamerater av noenlunde samme alder og kaliber forsøkte å rømme over grensen til Sverige 1. mai, blev anholdt av en norsk politipatrulje. Da en av politimennene, Per Gust Christensen, et øyeblikk snudde ryggen til, trakk «patrioten» fram en pistol og skjøt sin landsmann ned.

Politidepartementets melding gir i all sin knapphet innblikk i en sjællig tilstand som bare kan karakteriseres som desperat. Dette skuddet ved grensen, ligger ikke GPU-bandittenes og Chicago-gangsternes medtødet mørkhett etter. Det er slike ting som dette folk har nok til å tro kunde hende her hjemme. Nå har det altså allikevel hendt. Og de som i årevis har strevet med å få det norske folks øyne opp for realitetene i tide, de har atter fått rett.

Forvirringens og hatets evangelium preket gjennom et kvart hundreår og forsterket til den rene trommeild av djevelskap siden 9. april, begynner å gi seg utslag i handling. Det er ikke mange dagene siden norske ungdommer gjorde tjeneste for Secret Service som snikmordere borte på Vestlandet, der to tyske politimenn blev skutt ned fra bakhold. Og nå står vi altså overfor næste trin i utviklingen: snikmord på en landsmann.

Den unge avlegger av GPU, Secret Service og Al Capone vil måtte svi for sin ugjerning. Han vil neppe få anledning til ytterligere å vise sine muligheter på forbryterbanen. Men skal skyldspørsmålet avgjøres rettferdig, er det en klar sak at den unge mannen langt fra er alene om forbrytelsen, ja, ikke engang er den hovedansvarlige. Her ser man i sin ytterste og hesligste konsekvens den «nasjonale» virksomhet som drives i denne tiden av store og små giftspredere landet rundt med London som hovedkilde. Det er kort og godt «patriotene» som bærer hovedansvaret for snikmordet ved svenskegrensen.

Det var også nettopp disse kretser som løftet ve-klagene høyest da loven om den nasjonale ungdomstjeneste kom. At staten skulde gripe inn i ungdommens oppdragelse var utslag av terror og vold, mente de bekymrede ungdommens veiledere. Hva sier disse mennesker nå, når en ungdom av deres egen krets under påvirkning av den borgerkrigspropaganda disse mennesker sprer, gjør seg skyldig i snikmord?